

มาเรียนคำศัพท์ ฟีกอ่านภาษาอังกฤษจากการ์ตูน ได้ปรัชญา ได้สาระ นำไปใช่ในการเรียนการสอนกันเกอะ

Monkey Series

Stealing the Golden Bells

The MONKEY SERIES are picture books based on the ancient Chinese fantasy novel Journey to the West, a story rich in tales about demons and monsters who try to stop the Tang Priest Xuanzang from reaching the Thunder Monastery in India to fetch Buddhist scriptures. The real hero of this novel, loved for four hundred years by Chinese readers, is the resourceful, brave and humorous Monkey.

เรื่องชุดใช้อิ๋วนี้เป็นหนังสือภาพอิงนวนิยายปรัมปราของจีนเรื่อง "การเดิน–ทางสู่ชมพูทวีป" ซึ่งเป็นเรื่องราวที่บอกเล่าถึงเหล่าภูตผีปีศาจที่พยายามหยุด-ยั้งพระถึงซัมจั๋งไม่ให้เดินทางไปถึงวัดฟ้าคำรามในประเทศอินเดียเพื่ออัญเชิญ พระไตรปิฎก แล้วพระเอกตัวจริงของเรื่องนี้ก็ได้กลายเป็นขวัญใจนักอ่านชาวจีน มากว่าสี่ร้อยปี เขาผู้นั้นคือซุนหงอคงผู้ฉลาดล้ำเลิศ กล้าหาญและร่ำรวยอารมณ์ ขันนั่นเอง

This series fells three storiesในเล่นน์ในสนอเรื่องสารทั้งหมด 9 ตอน 8Stealing the Golden Bells5ศึกชิงกระดิ่งทองคำ5Seven Spider Spirits77ปีศาจแมงมุมทั้งเจ็ด77Three Man-Eaters on Lion-Camel149ศึกสามอสูรในหุบเขากินคน149Mountain

ตวงทมลพับลิชชิ้ง นำเสนอทนังสือดี มีคณคา

First Edition 2007 Stealing the Golden Bells

图书在版编目 (CIP) 数据 计盗紫金铃(美猴王从书)/许力等改编:张 健平等绘画/北京:外文出版社,2007.10

ISBN 978-7-119-05081-2

I. 计... II. ①许... ②张... III. 连环画一作品集一中 国一当代一英文 IV. J228.4 中国版本图书馆CIP数据核字(2007) 第134255号

改 编: 许 力 温承德 刘治贵 张 京 画: 张健平 齐 均 成 丁 一 清 黄 景 特约编辑: 李树芬 装帧设计: 浩涛工作室 责任编辑: 兰佩瑾 蔡跃蕾

ISBN 978-7-119-05081-2

© Foreign Languages Press, China, 2007

Published by Foreign Languages Press

24 Baiwanzhuang Road, Beijing 100037, China

Home Page: http://www.flp.com.cn

Email Address: infp@flp.com.cn

sales@flp.com.cn

Distributed by

China International Book Trading Corporation 北京邮政信箱第399号 邮政编码100044 35 Chegongzhuang Xilu, Beijing 100044, China

P.O. Box 399 Beijing, China

计盗紫金铃

外文出版社出版

(中国北京百万庄大街24号)

邮政编码: 100037

外文出版社网页: http://www.flp.com.cn 外文出版社电子邮件地址: info@flp.com.cn sales@flp.com.cn

北京外文印刷厂印刷

中国国际图书贸易总公司发行 (中国北京车公庄西路35号)

2008年(16开)第1版 2008年第1版第1次印刷

(英文)

ISBN 978-7-119-05081-2

09400

Printed in the People's Republic of China

88-E-575P

สำน้ำสำนักเป็นบั

ไซอิ๋วหนึ่งในนวนิยายอมตะของจีนที่มีผู้คนรู้จักกันมาก ได้มีการนำ ไปทำเป็นบทภาพยนตร์ และนำออกฉายทางทีวีมาแล้วหลายครั้ง ซึ่งแต่ละ ครั้งล้วนแต่ได้รับความนิยมจากผู้ชมอย่างสูง

สำนักพิมพ์ดวงกมลพับลิชิ่ง มีความภูมิใจที่ได้นำนวนิยายอมตะเรื่อง เยี่ยมเรื่องนี้ ซึ่งทรงคุณค่าด้านงานเขียนแฝงธรรมะ คุณธรรม ความดีงาม และความสนุกสนาน ถ่ายทอดออกมาเป็นหนังสือการ์ตูนเพื่อให้เด็กอ่านและ ได้รับความเพลิดเพลินตลอดจนความรู้ทางธรรมะที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ทางสำนักพิมพ์ยังได้นำเสนอเป็นฉบับ 2 ภาษา คืออังกฤษและ ไทย เพื่อให้ผู้อ่านฝึกฝนภาษาไปในตัว พร้อมทั้งได้แปลคำศัพท์ที่เหมาะสมกับ เนื้อเรื่องของแต่ละหน้าไว้ให้ที่ท้ายเล่ม

การ์ตูนชุดไชอิ๋ว มีทั้งหมด 10 เล่ม 32 ตอน หวังว่าผู้อ่านจะติดตาม ผลงานชิ้นนี้จนครบทั้งชุดต่อไป

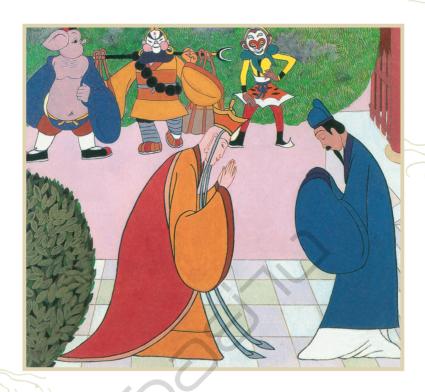
> ด้วยความปรารถนาดี สำนักพิมพ์ ดวงกมลพับลิชชิ่ง

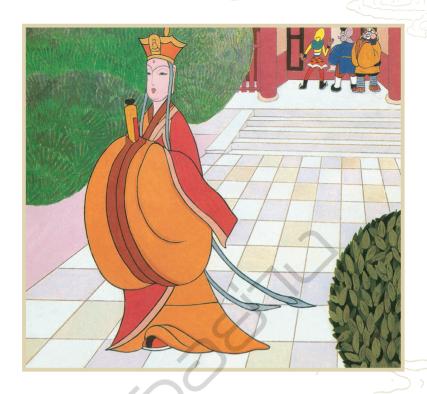
After leaving the false western Heaven, the Tang Priest and his three disciples arrived at a city. A yellow flag over the city wall had the name Purpuria written on it. The four entered the city and found it was a fine place.

หลังจากหลุดรอดออกมาจากชมพูทวีปอุปโลกน์แล้ว พระถังชัมจั๋งและ ลูกศิษย์ทั้งสามก็มาถึงเมืองๆหนึ่ง ธงสีเหลืองเหนือกำแพงมีชื่อเพอพูเรีย¹ เขียนติดเอาไว้ ทั้งสี่เข้าไปในเมืองและพบว่าที่นั่นเป็นสถานที่ที่งดงาม แห่งหนึ่ง

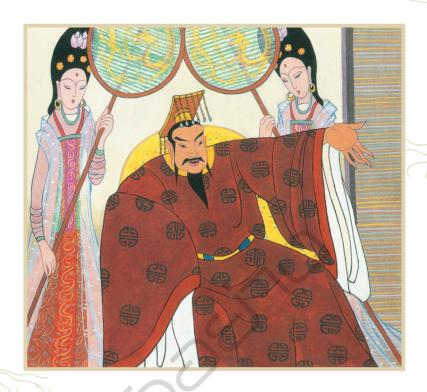
Before long they arrived at a guesthouse. When they told the innkeeper they had been sent by the Tang Emperor to fetch Buddhist scriptures in the West, he immediately had rooms prepared for them to sleep in.

ในไม่ช้าพวกเขาก็มาถึงโรงเตี๊ยม เมื่อพวกเขาบอกเถ้าแก่โรงเตี๊ยมว่า พระจักรพรรดิแห่งอาณาจักรถังส่งพวกเขามาเพื่ออัญเชิญพระไตรปิฎก เถ้าแก่ก็ไม่รอช้า รีบจัดห้องเตรียมไว้ให้พวกเขาได้พักผ่อน

The Tang Priest thanked him and said to Monkey, "You three prepare a vegetarian meal here. Don't go out and cause trouble. I'm going to the palace to have our passport inspected. After we have eaten, we can be on our way." With these words he set out for the palace.

พระถังซัมจั๋งเอ่ยขอบคุณเถ้าแก่และบอกกับซุนหงอคงว่า "เจ้าทั้งสาม เตรียมอาหารมังสวิรัติอยู่ที่นี่ ห้ามออกไปก่อความวุ่นวายข้างนอก อาจารย์ จะเข้าไปในวังเพื่อให้เขาตรวจสอบใบผ่านทาง หลังจากพวกเรากินเสร็จแล้ว เราจะได้ไปต่อ" เมื่อพูดจบ พระถังซัมจั๋งก็ตรงรี่ไปในวัง

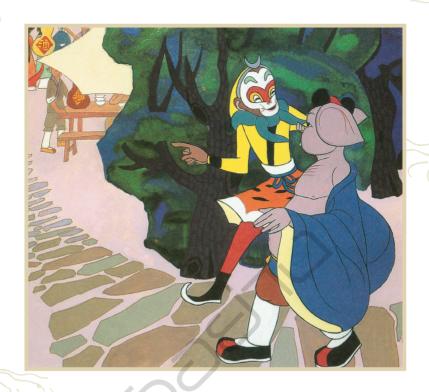
That day the king, who had been ill for three years, went with great effort to his golden hall. He was to discuss with his officials about finding a doctor. Hearing that the Tang Priest wanted to see him, he was delighted, for it was a sign of luck. He immediately ordered that the Tang Priest be summoned to the steps of the throne.

ในวันนั้นองค์ฮ่องเต้ผู้ป่วยมาเป็นเวลานานถึงสามปีได้ทรงพยายามอย่าง ยิ่งเพื่อเข้าประทับในท้องพระโรงทองคำของพระองค์ พระองค์ต้องการ ปรึกษาหารือกับเหล่าอำมาตย์เรื่องหาหมอมารักษา พระองค์ทรงดีพระทัย เมื่อทรงทราบว่าพระถังซัมจั๋งต้องการเข้าเฝ้า และคิดว่านี่เป็นสัญญาณแห่ง ความโชคดี

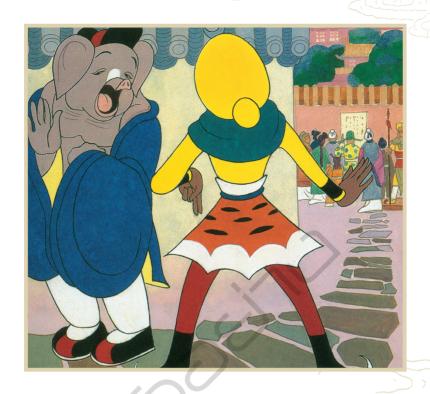
The Tang Priest bowed to the king and presented the passport. The king asked about important affairs of the Tand Dynasty, and the Tang Priest answered fully. The king could not help praising him. "Yours is indeed a heavenly dynasty and a great nation. Even a monk going to fetch scriptures is endowed with such talent! But I can't so much as find a doctor in my country."

พระถังซัมจั้งโค้งคำนับและถวายใบผ่านทางแก่องค์ฮ่องเต้ พระองค์ ทรงถามไถ่ถึงกิจธุระสำคัญของราชวงศ์ถังและพระถังซัมจั๋งก็ตอบทุกอย่าง ครบถ้วนทุกประการ องค์ฮ่องเต้อดไม่ได้ที่จะชื่นชมพระถังซัมจั๋ง "ราชวงศ์ ของท่านสมแล้วที่เป็นราชวงศ์ประเสริฐและเป็นแคว้นที่ยิ่งใหญ่ ขนาดหลวง-จีนผู้มีพรสวรรค์ก็ยังเสียสละเพื่อไปอัญเชิญพระไตรปิฏก แต่ข้านี่สิแม้แต่หมอ สักคุนก็ยังไม่อาจหาได้ในดินแดนของตน"

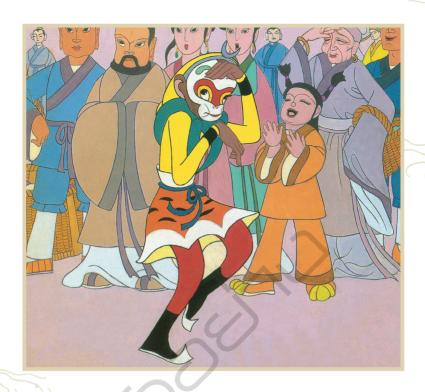
Monkey and Friar Sand were preparing food in the guesthouse. Friar Sand said, "How can we prepare a meal without any seasoning?" So Monkey and Pig went to market to buy some oil and salt.

ชุนหงอคงและซัวเจ๋งกำลังเตรียมอาหารอยู่ในห้องรับรอง ซัวเจ๋ง เอี่ยขึ้นว่า "พวกเราจะเตรียมอาหารได้อย่างไรถ้าขาดเครื่องปรุง" ดังนั้น **ซุนหงอคงและตือโป๊ยก่ายจึงไปตลาดเพื่อซื้อน้ำมันและเกลือ**

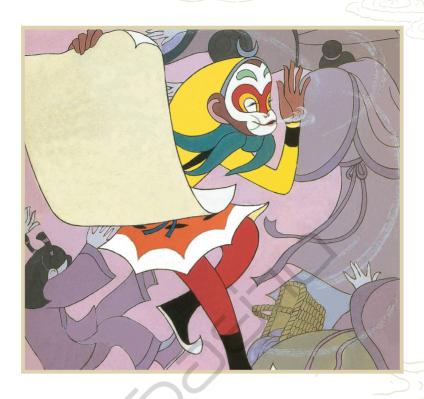
They walked along the street and when they reached a drum tower, they saw a huge crowd. Pig said, "You go on alone. I'll wait here. I'm afraid I might cause trouble." Seeing he was determined not to go. Monkey said. "Very well, then. Since you are afraid of being stared at, stay here with your face towards the wall."

พวกเขาเดินมาตามถนนและเมื่อถึงหอกลองก็เห็นฝงชนจำนวนมาก ตือ-โป๊ยก่ายพูดขึ้นว่า "ท่านไปคนเดียวเถอะ ข้าจะคอยอยู่ ที่นี่ ข้าเกรงว่าข้าจะก่อ ปัญหาขึ้น" ซุนหงอคงเห็นว่าเขาตัดสินใจไม่ไปแน่ จึงพูดขึ้นว่า "ดีมาก งั้นเอาอย่างงี้ ถ้าเจ้ากลัวว่าจะตกเป็นเป้าสายตาก็จงอยู่ที่นี่แล้วหันหน้าเข้า กำแพงไปซะ"

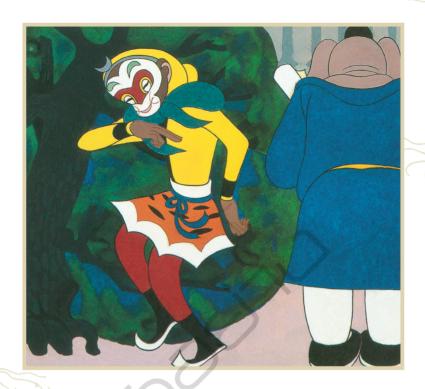
Monkey walked to the drum tower and squeezed through the crowd. He found a request for a doctor had been posted on the tower. He exclaimed with delight, "How lucky I am! I'll go and have a bit of fun as a doctor."

ชุนหงอคงเดินไปยังหอกลองเบียดตัวฝ่าฝูงชนไป เขาพบว่ามีใบประกาศ หาหมอติดอยู่บนหอ เขาเปล่งเสียงออกมาด้วยความสำราญใจ "ช่างโชคดี อะไรเช่นนี้ ข้าจะไปเล่นเป็นหมอสนุกๆ"

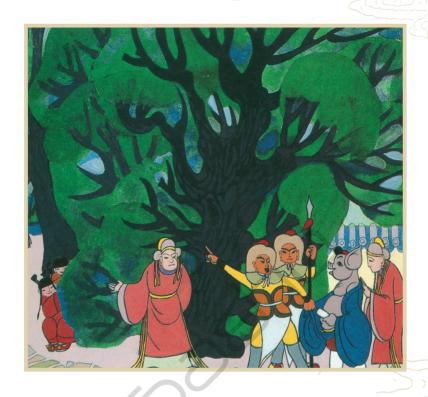
The Great Sage recited a spell, made himself invisible and removed the notice. Then he blew a magic breath. A whirlwind immediately arose, scattering all the people there.

<u>ผู้ยิ่งใหญ่เทียมสวรรค์</u>ร่ายคาถาเสกให้ตัวเองล่องหนและดึงใบ ประกาศออก จากนั้นเขาก็เป่าคาถา ทันใดนั้นก็เกิดพายุหมุนพัดเอาผู้คนล้ม ระเนระนาด

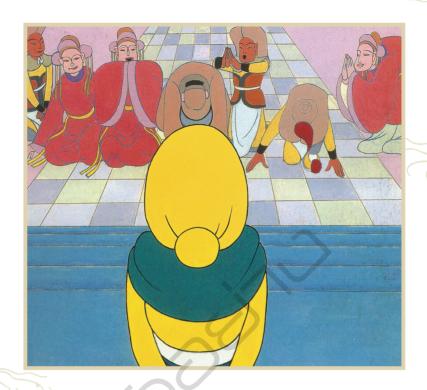
Monkey went back to look for Pig, who was sound asleep, facing the wall. Folding the notice, Monkey slipped it inside Pig's tunic, saying to himself, "Pig, have a good sleep, I'll go back first."

ซุนหงอคงกลับไปหาตือโปียก่ายซึ่งดูเหมือนกำลังหันหน้าเข้ากำแพงแล้ว หลับอยู่ เขาม้วนใบประกาศและสอดมันไว้ในเสื้อของตือโป๊ยก่าย พลางพูดกับ ตัวเองว่า "โป๊ยก่ายกำลังหลับสบาย ข้าจะกลับไปก่อนละกัน"

When the wind stopped, the crowd found that the notice had disappeared. They were horror-struck and looked for it everywhere. They finally found it in Pig's tunic and tried to drag him to see the king. Pig directed his strength to his feet and stood as firmly as if he had taken root there; even ten people could not move him.

เมื่อลมสงบแล้ว ฝูงชนก็พบว่าใบประกาศหายไป พวกเขารู้สึกหวาดกลัว และมองหามันทุกหน[ุ]ทุกแห่ง ในที่สุดก็พบว่ามันอยู่ในเสื้อของตื[้]อโป๊ยก่ายและ พยายามจะลากตัวเขาไปพบองค์ฮ่องเต้ ตือโป๊ยก่ายถ่ายทอดกำลังทั้งหมดลง ไปที่เท้าและยืนอย่างมั่นคงเหมือนว่าเขาได้หยั่งรากลงตรงนั้น แม้คนสิบคนก็ ไม่สามารถเคลื่อนตัวเขาได้

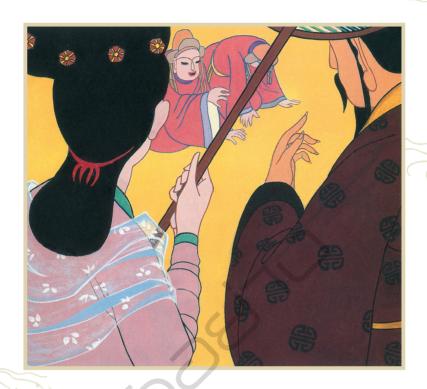
Pig shouted, "This notice must have been removed by my brother. Let's go find him." Pig led the crowd to the guesthouse to see Monkey. The people said, "If you can cure our king, you will be given half the country."

ตือโป๊ยก่ายตะโกนว่า "ศิษย์พี่ของข้าต้องเป็นคนดึงใบประกาศ นี่แน่ ๆ ไปหาเขากันเถอะ" แล้วเขาก็นำฝูงชนไปยังโรงเตี๊ยมเพื่อพบซุนหงอคง คนในกลุ่มพูดขึ้นว่า "ถ้าท่านสามารถรักษาองค์ฮ่องเต้ของพวกเราให้หายดี ท่านจะได้เมืองนี้ไรโครึ่งหนึ่ง"

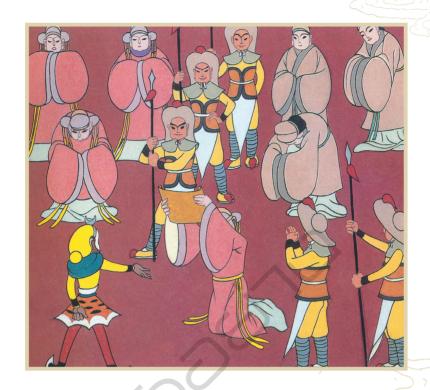
Monkey laughed. "I did it just for fun. I don't want your country. Since I have removed the notice, I'll cure the king of his illness. Go back quickly. Tell the king to invite me himself."

ชุนหงอคงหัวเราะ "ข้าเล่นอะไรสนุก ๆ แค่นั้นเอง ข้าไม่ต้องการเมือง ข้องเจ้าหรอก เพราะข้าเป็นคนดึงใบประกาศนั้น ข้าจะรักษาองค์ฮ่องเต้ ให้หายป่วยเอง รีบกลับไปเร็ว ไปบอกพระองค์ให้มาเชิญข้าด้วยตัวเอง"

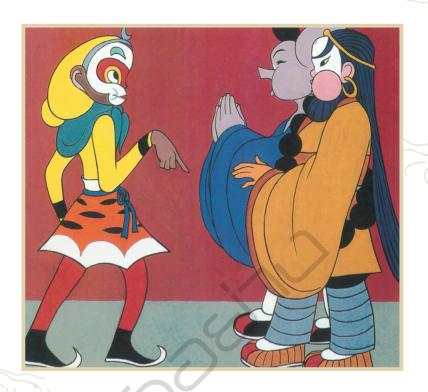
Some of the people rode to the palace without delay, and without waiting to be summoned, they went straight to the steps of the throne room. "Congratulations, Your Majesty. Heaven has sent a doctor for you."

่ แล้วชาวเมืองสองสามคนก็รีบควบม้าไปยังพระราชวังโดยไม่รอซ้า พวกเขา ตรงรี่ไปยังบันไดของท้องพระโรง "หม่อมฉันยินดีด้วยพ่ะย่ะค่ะฝ่าบาท สวรรค์ได้ส่งหมอมาให้พระองค์แล้ว"

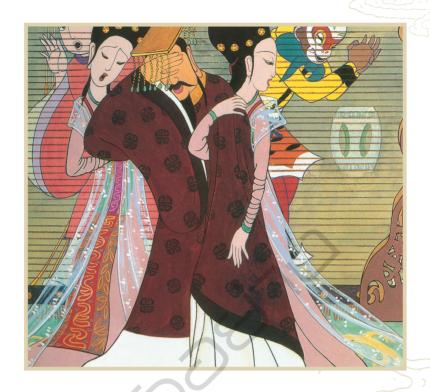
The news delighted the king. He immediately asked his officials to invite the doctor and told them not to show him any disrespect. Having received these orders, the officials went straight to the guesthouse. "Where's the king?" Monkey asked. The officials knelt down and said, "His Majesty has been ill for a long time and is too weak to come. He ordered us to pay homage to you and invite you to come."

องค์ ฮ่องเต้ ทรงพอพระทัยกับข่าวนี้มาก พระองค์จึงรีบรับสั่งเหล่า อำมาตย์ให้ไปเชิญหมอและห้ามแสดงกิริยาหยาบคายใด ๆ กับหมอเป็นอันขาด เหล่าอำมาตย์รับคำสั่งแล้วตรงไปยังโรงเตี้ยมทันที "องค์ฮ่องเต้อยู่ไหน?" ชุนหงอคงถามขึ้น เหล่าอำมาตย์คุกเข่าและพูดขึ้นว่า "ฝ่าบาททรงป่วยมา เป็นเวลานานและอ่อนแอเกินกว่าจะมาด้วยพระองค์เอง ทรงรับสั่งให้พวกข้า แสดงความจงรักภักดีต่อท่านและเชิญท่านเข้าวัง"

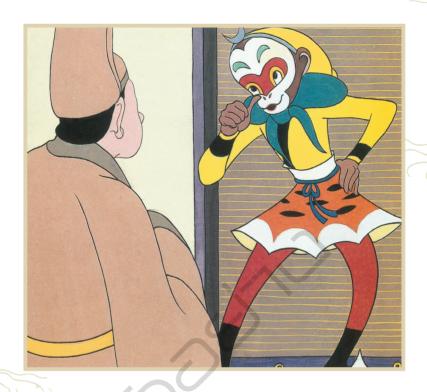
"In that case," said Monkey, "you go first. I'll come in a moment." Then he said to Pig and Friar Sand, "Whoever sends medicine, take it. I'll collect it when I come back."

้ ถ้าเช่นนั้น" ซุนหงอคงเอ่ย "พวกเจ้าไปก่อน ุข้าจะตามไปในไม่ช้า" จากนั้นเขาก็พดกับตื่อโป๊ยก่ายและซัวเจ๋งว่า "หากมีใครก็ตามเอายามาส่ง พวกเจ้าจงรับไว้ แล้วข้าจะมาเอาเมื่อข้ากลับมา"

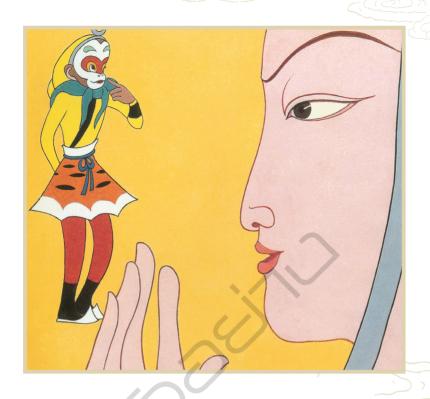
The officials told the king what they had done. The king asked, "Which gentleman is the holy monk?" Monkey stepped forward and answered in a voice like thunder, "I am." His voice was so loud and his face so hideous that the king fled to the inner chambers in fright.

เหล่าอำมาตย์กราบทูลองค์ฮ่องเต้เรื่องที่พวกเขาได้ทำเรียบร้อยแล้ว พระองค์ตรัสถามขึ้นว่า "ท่านผู้ใดเป็นหลวงจีนผู้ศักดิ์สิทธิ์?" ชุนหงอคงก้าว ออกมาข้างหน้าแล้วตอบด้วยน้ำเสียงที่ฟังราวกับฟ้าคำรามว่า เสียงของเขาดังสนั่น และใบหน้าของเขาก็ดูน่ากลัวจนองค์ฮ่องเต้ต้องหลบ เข้าไข่ในห้องด้านใน

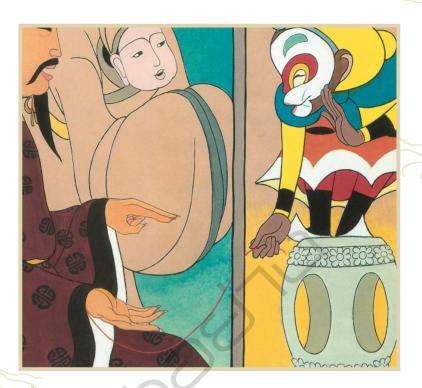
Monkey said to a eunuch, "Tell the king that I can take his pulse with threads, so we won't see each other." The eunuch reported to the king, who agreed.

ชุนหงอคงพูดกับขันทีว่า "บอกองค์ฮ่องเต้ว่าข้าสามารถใช้เส้นไหม จ๋บชีพจรได้ ฉะนั้นไม่ต้องเห็นหน้ากันก็ได้" ขันทีจึงกราบทูลให้องค์ฮ่องเต้ ทรงทราบและตกลงตามนั้น

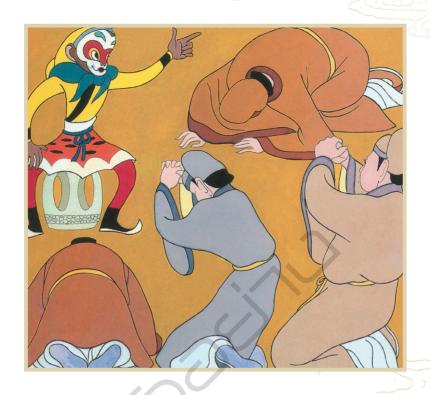
Monkey then entered the throne hall, where the Tang Priest scolded him: "Naughty Monkey! You know nothing about medicine. You haven't cured a single person. You are inviting trouble again." Monkey said, "Good Master, nobody but me can cure the king of his illness. Wait and see."

จากนั้น ชุนหงอคงก็เข้าไปในท้องพระโรงและพระถังชัมจั๋งได้ตำหนิ เขาว่า "เจ้าลิงจอมชน เจ้าไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องยา แล้วก็ไม่เคยรักษา ใครมาก่อน เจ้านี่มันรนหาที่อีกแล้ว" ซุนหงอคงตอบพระอาจารย์ของตนว่า "อาจารย์ผู้แสนดีของข้า นอกจากข้าไม่มิ่ใครทำได้อีกแล้ว ข้านี่แหละจะเป็น คนรักษาองค์ฮ่องเต้ให้หายป่วยเอง คอยดูละกัน"

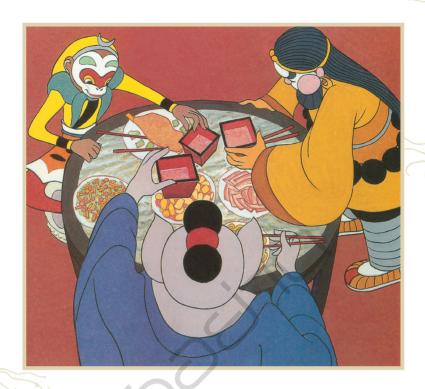
Monkey entered the inner chambers. He casually took the king's pulse and said finally, "My diagnosis of Your Majesty's ailment is that you are suffering from alarm and worry. The condition is known as 'pair of birds parted'. " The king said, "You are right. That is indeed my trouble. Please fetch some medicine."

ชุนหงอคงเข้าไปในห้องด้านใน เขาแสร้งจับชีพจรขององค์ฮ่องเต้และ สุดท้ายก็เอ่ยขึ้นว่า "ข้าตรวจวินิจฉัยอาการป่วยของฝ่าบาทแล้วพบว่า ผ่าบาททรงเจ็บป่วยจากความตื่นกลัวและความกังวลใจ อาการอย่างนี้เรียกว่า โรคพลัดพรากจากคู่รัก" องค์ฮ่องเต้จึงรับสั่งขึ้นว่า "ถูกของเจ้า นั่นเป็นปัญหา ที่แท้จริงของข้า ได้โรโรดหายามารักษาข้าด้วยเถิด"

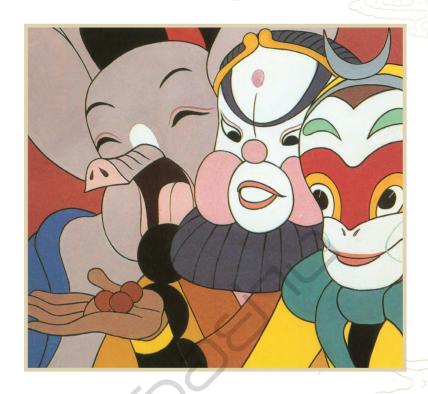
Hearing this, all the officials cried out in admiration. They knelt down and said, "Tell us what drug you will use to treat it." Monkey said, "Every drug!" He told them to send three pounds of each of the 808 ingredients of medicine to Pig and Friar Sand in the guesthouse.

เหล่าอำมาตย์ ทั้งหมดได้ฟังดังนั้น ก็ตะโกนร้องด้วยความชื่นชม พวกเขาคุกเข่ากล่าวว่า "บอกพวกข้าว่ายาอะไรที่ท่านใช้รักษาโรคนี้" ซุนหงอคงพูด "ยาทุกชนิด!" ซุนหงอคงบอกพวกเขาให้นำส่วนผสมของยา แปดร้อยแปดอย่าง อย่างละสามชั่งไปให้ตือโป๊ยก่ายกับซัวเจ๋งที่โรงเตี๊ยม

Taking his leave of the Tang Priest and all the officials, Monkey went back to the guesthouse. Pig said, "Are you planning to open a pharmacy here? Why get two thousand four hundred twenty-four pounds of medicine to treat one man?" Monkey was about to reply when the innkeeper came in and asked them to dinner. The three ate to their hearts' content.

หลังจากที่พระถังซัมจั้งและเหล่าอำมาตย์ทั้งหมดออกไปแล้ว ซุนหุงอคง กลับไปที่โรงเตี๊ยม ตือโป๊ยก่ายพูดขึ้น "ศิษย์พี่กำลังจะเปิดร้านปรุงยาที่นี่หรือ ทำไมต้องเอายาสองพันสี่ร้อยยี่สิบสี่ชั่งมารักษาคนแค่คนเดียว" ชุนหงอคง เกือบหลุดปากตอบขณะที่เถ้าแก่โรงเตี๊ยมเข้ามาเรียกพวกเขาไปกิ้นข้าวเย็น ทั้งสามกินข้าวอย่างจุใจ

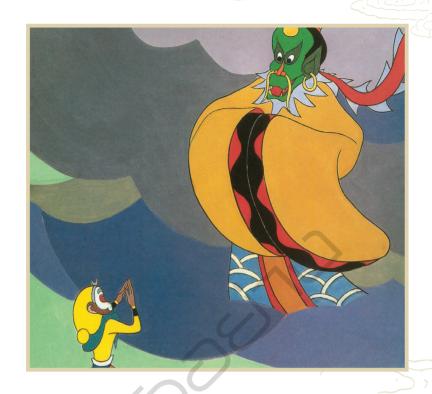
Late at night Monkey, Pig and Friar Sand began to make the medicine. Monkey took out two liang of medicine, ground it to a fine powder, and mixed it with the urine of White Dragon Horse. They made three pills, which they called Black Golden Elixer.

กลางดึก ซุนหงอคง ตือโป๊ยก่ายและชั่วเจ๋งก็เริ่มทำการปรุงยา ซุนหงอคง แบ่งยาออกเป็นสองขนาน กลิ้งมันกับแป้งเนื้อละเอียด และผสมมันกับ ปัสสาวะของม้ามังกร พวกเขาปั้นยาขึ้นสามเม็ดและเรียกมันว่า ยาอายุวัฒนะ นิลทองคำ

Early next morning the officials fetched the Black Golden Elixer and presented it to the king. "The monk said the pills should be taken with water from the sky." The king ordered prayers for rain, so everyone in the country burned incense to pray for rain.

เช้าวันถัดมา บรรดาอำมาตย์ก็นำยาอายุวัฒนะนิลทองคำมาถวายองค์ ฮ่องเต้ "ท่านไต้ซือบอกว่ายาพวกนี้ควรเสวยพร้อมกับน้ำจากท้องฟ้า" องค์ฮ่องเต้จึงรับสั่งให้มีการขอฝนขึ้น ดังนั้นทุกคนในแคว้นจึงจุดธูปเพื่อ ขอฝน

In the guesthouse Monkey said to Pig and Friar Sand, "The king is a virtuous and worthy person. Let's help him." He recited a spell. A dark cloud in the east moved above their heads. "Great Sage," called a voice from the cloud, "Ao Guang, the Dragon King of the Eastern Sea, has come to see you."

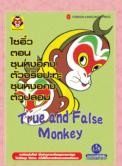
ในโรงเตี๊ยม ซุนหงอคงพูดกับตือโป๊ยก่ายและซัวเจ๋งว่า "องค์ฮ่องเต้เป็น คนดีมีคุณธรรม น่าสรรเสริญ มาช่วยพระองค์กันเถอะ" เขาร่ายคาถา แล้วเมฆดำทางทิศตะวันออกก็เคลื่อนตัวมาอยู่เหนือศีรษะพวกเขา "ท่าน ผู้ยิ่งใหญ่" เสียงเรียกดังมาจากก้อนเมฆ "เอากวง ราชามังกรแห่งทะเล ตะวันออก มาพบท่านแล้ว"

ไชอิ๋ว ตอน คึกชิบกระดิ่มทอบคำ

